

36a

E libris
gymnasio Mauritano Magdeburgensi
a venerabili
Carolo Funk
theol. doctore et gymnasii direttore
a. 1857 hereditate relictis.

G. f. 171.

OBDVCTA PARNASSO ILGERICO
NVBILA,
CVM
VIR

NOBILISSIMVS, AMPLISSIMVS ATQVE
ERVDISSIMVS

M. GEORGIUS NICOLAUS
KRIEGKIVS,
COLLEGII ILFELDENSIS RECTOR

OPTIME PROMERITVS,
LINGVA PER VIII. FERE ANNOS CAPTVS,
NVNC DEMVM

BEATE REBVS DEFVNGERETVR,
IN IPSO FVNERE

AB
ALVMNIS MOESTISSIMIS
PIO LESSV

INTERPRETE DEPLORATA,
T. D. R.

IMPRIMEBATUR NORTHVSÆ, TYPIS COELERIANIS,
ANNO MDCCXXX.

AK

†

Eheu ! laurigerum Parnassum denique nubes
nostrum contexit pallida, terra, nigra,
Implevit rector squalore supremus olympi
Phoebas nostras, Igericasque domus,
Namque procul pendens multos hucusque per annos,
confedit nubes, tota dolore grauis :
Terruit haec nostras propera caligine mentes ;
iam saeuo planctu pectora nostra quatit.
Stant tristes omnes desolentes tristia fata ;
quaeuis Aonii montis alumna gemit.
Musis iam cunctis vultus decor atque venustas
omnis abest, luctus quod malus vrget eas.
Palpitat intus cor moeroris mole grauatum,
oraque, singultu concutiente, sonant.
Ast quae caussa subest acri, diroque dolori ?
quid tempestatis fons et origo fuit ?
En ! Ilfelda, tuum decus, en ! tuus alter Apollo
infandum ! causam praebuit ipse mali.
Huic erenim veteres sedes mutasse, suamque
Maeonidum turbam deseruisse placent,
Phoebus, noster amor, Parnassia nostra relinquens
clina, poli nitidi suauia tecta petit.
KRIEGKIVS est Phoebus, cuius lugemus acerbum
discessum, cuius triste dolemus iter.

KRIEGKI.

KRIEGKIVS occubuit: qui quondam rexit alumnas
 nostri Parnassi, perdocuitque rudes.
 Optimus hiece suis semper consultor et auctor,
 dux fuit et rector sedulus atque vigil.
 Hinc illae lacrimae nostrae, gemitusque frementes;
 hinc noxter questus, fletus, et ille dolor.
 Nec nos immerito mortem moeremus, amati
KRIEGKI virtutes promerere satis,
 Flebilis ille vir est, sane dignissimus ille,
 interitum cuius vox queribunda gemat.
 Verum quid lacrimae profunt? sistamus amarus
 fletus; non periit **KRIEGKIVS** ille, viger.
 Viuere nunc coepit, fruitur dulcedine grata,
 quam laeti praebent regna beata poli,
 Quare gaudemus meliori forte libentes
 iam pariter **TEcum, VIR REDIVIVE, TVA.**
 In terris etenim moeror circumdabat ingens
 Et grauis anxietas membra caduca **TVA.**
 In caelis nitidis exsultas atque triumphas
 laetitias blandis, nil nisi laeta vides.
 In terris miseris vocem viresque loquendi
 pro dolor! abstulerant aspera fata **TIBI.**
 In caelis laetis **TVA** promptius edere verba
 et celebrare Deum suada diserta potest.
 In terris vltus deerat manuumque, pedumque,
 artus quod mordens icerat illa lues.
 In caelis possunt iam plaudere dextra, sinistra,
 ambo valentque pedes exsiluisse simul,
 O bene felicem sortem, vitamque beatam!
 o fortunatam, laeticamque vicem!
 Non opus est igitur fletu, deponimus omnem
 luctum, tergemus lumine nostra, genas.
 Contra nos hilari testamur gaudia vultu,
 adficimurque **TVA** prosperitate noua,
 Absit, vt inuidia turgentia, nostra tumescant
 pectora, laetitia plena recente **TVA.**
TVTE relinquis enim nobis alacres, docilesque
 doctores, pariles, consimilesque **TVI.**
 Hinc, licet inuiti, **TE** mittimus, **OPTIME KRIEGKI,**
 verum nostra **TVI** mens erit vsque memor,
 Fundimus has ergo sancto **TIBI** pectore voces;
 plausu miscentes haec pia dicta **TVO:**
 Delectare **TVO** Parnasso, **CANDIDE KRIEGKI,**
 caelesti: gaude gaudia magna satis,

Nunc

Nunc mentem lassam recrea, comple sitientem
 deliciis gratis, quas dat Ioua TIBI.
 Tu vero corpus, morbis et morte peremptum,
 sub placida terra sat requiesce diu.
 In TVA securus nunc otia tuta recede,
 olim caelestis dum sonet illa tuba.
 Interea nos (*) haec iuuat inscripsisse sepulcro,
 vt KRIEGKI semper mens meminisse queat:
 „Quid tegat hic tumulus, si vis nouisse viator,
 exuias KRIEGKI continet ille boni.
 „Confectas senio, fractas morbisque, malisque,
 summaque vix quarum strinxerat ossa cutis.
 „Sed tamen ingenium, sed mens diuinior huius
 „heu! male formati corporis hospes erat.
 Non querimur raptum, quidquid mors inuida demsit,
 „ingenio nobis reddidit ille suo
 VOS autem questus deponite, pignora KRIEGKI
 defuncti: lacrimis ponite, quaeso, modum.
 Non VOBIS plane rapuit, subduxit Ioua
 haec aliquantis per membra colenda patris.
 Illa breui rursus reddet post tempore VOBIS
 in rutilis caelis: parcite multa queri.
 Ioua dabit moestae VESTRAE solatia menti;
 subueniet VOBIS, suppetiasque feret.
 Tradite VOS ipsi, concedite singula VESTRO
 huic patri, rebus consultit ille bene.
 Corda mero dulci recreabit tristia VESTRA,
 perficiens, vt post nubila Phoebus ouet.
 Denique sit felix semper Parnassia rupes
 nostra, dolore carens, luctibus atque malis,
 Depellatur hiems omnis, laetemur amoenis
 diuitiis caeli, nectare, melle, mero.

(*) Idem, quod Carolo Clusio posuit monumentum Rutgerius, cuius vide poemata, Nicolai Heinii poematibus adnexa, Lugd. Batav. c13 136 LIII, pag. CCXXXII.

* *

78 M 428

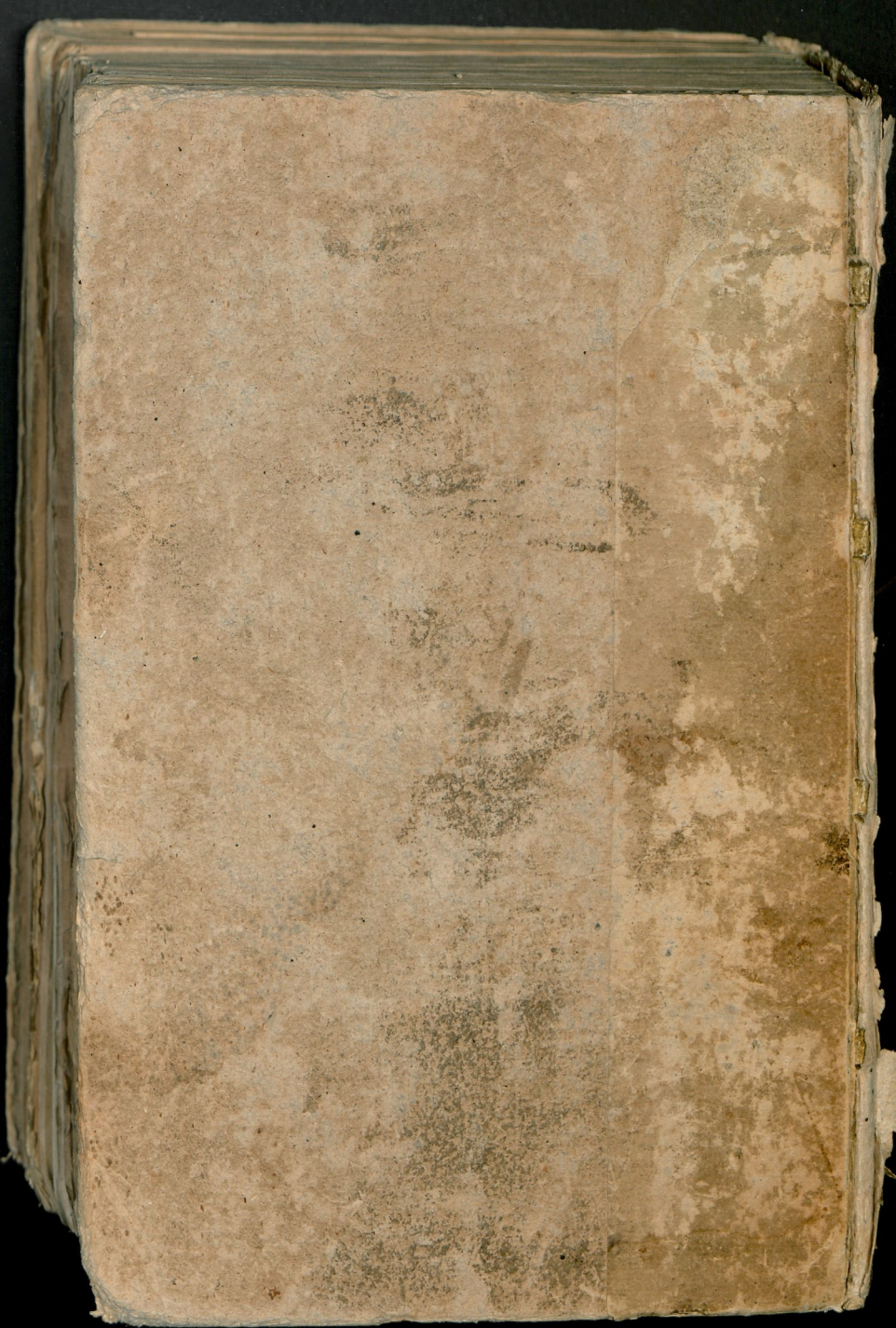
Sign. (188) fehlt bzw.
koll. nicht vergeben!

Sb.

1077

R.40

OBDVCTA PARNASSO ILGERICO
NVBILA,
CVM
VIR

NOBILISSIMVS, AMPLISSIMVS ATQVE
ERVDISSIMVS

IVS NICOLAVS
EGKIVS,

FELDENSIS RECTOR

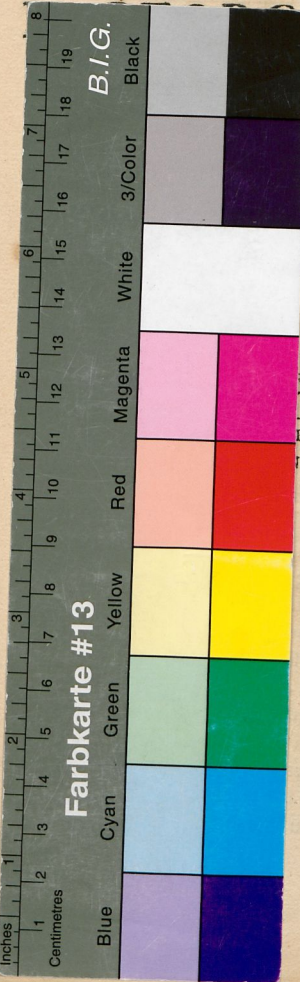
E PROMERITVS,
II. FERE ANNOSCAPTVS,
NG DEMVM

VS DEFVNGERETVR,
PSOFVNERE

AB
IS MOESTISSIMIS
PIO LESSV

RETE DEFLORATA,
T. D. R.

ARTHVSAE, TYPIS COELERIANIS.
O CIO IO CCXXX,

AK

